

Briselē, 2018. gada 7. martā
(OR. en)

6911/18

CO EUR-PREP 16
POLGEN 25
ECOFIN 215
UEM 76
SOC 126
EMPL 93
COMPET 139
ENV 162
EDUC 92
RECH 100
ENER 96
JAI 204

PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsēkretariāts
Saņēmējs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja / Padome
Temats:	2018. gada Eiropas pusgads: Padomes ieteikums par eurozonas ekonomikas politiku – nosūtīšana Eiropadomei

Pielikumā ir izklāstīts teksts ieteikumam par eurozonas ekonomikas politiku.

2018. gada 20. marta Vispārējo lietu padome tiek aicināta nosūtīt ieteikumu Eiropadomei saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 121. panta 2. punktu. Padome pielikumā pievienoto dokumentu oficiāli pieņems pēc tam, kad Eiropadome saskaņā ar LESD 121. panta 2. punktu būs apspriedusi savus secinājumus par to.

Ieteikums
PADOMES IETEIKUMS

par eurozonas ekonomikas politiku

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 136. pantu saistībā ar 121. panta 2. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ¹ un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību ², un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas politikas komitejas atzinumu,

¹ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

² OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.

tā kā:

- (1) Ekonomikas ekspansija eurozonā turpinās, un tā skar arvien vairāk valstu. Atlabšanu arvien lielākā mērā veicina iekšzemes pieprasījums, un pieaug privātais patēriņš – galvenais izaugsmes un ieguldījumu virzītājspēks. Visu 2016. gadu un 2017. gada pirmajā pusē turpināja palielināties nodarbinātība. Bezdarba līmenis ir ievērojami samazinājies, lai gan tas joprojām ir augstāks nekā 2008. gadā. Tomēr atlabšanai eurozonā ir raksturīga zema pamatinflācija un neliels algu pieaugums liels tekošā konta pārpalikums un pastāvīgi zems ieguldījumu īpatsvars, kas pieaug negribīgi. Konkrēti, neliels algu pieaugums, šķiet, ir saistīts ar dažās ekonomikās joprojām vērojamo darba tirgus panīkumu, zemas inflācijas gaidām, kas ietekmē sarunas par algām, un mazo ražīguma pieaugumu. Mājsaimniecību reālie ienākumi ir pieauguši, taču daudzās valstīs tie joprojām ir zemāki par 2008. gada līmeņiem. IKP uz vienu iedzīvotāju un bezdarba līmeņi eurozonas valstīs joprojām atšķiras. Vēl arvien augsti ir ilgstoša bezdarba un jauniešu bezdarba līmeņi, un nabadzība, sociālā atstumtība un nevienlīdzība joprojām ir nopietna problēma vairākās dalībvalstīs.
- (2) Kopumā, pamatojoties uz eurozonas ekonomikas rādītājiem, šķiet, ka ir jāturpina veicināt pieprasījumu, ieguldījumus un algu pieaugumu, neradot risku izraisīt inflācijas spiedienu un vienlaikus veicinot iekšējo un ārējo līdzsvarošanu un ekonomisko un sociālo konvergenci un pastiprinot iespējamo izaugsmi. Tajā pašā laikā ir rūpīgi jāuzrauga jauni nelīdzsvarotības procesi, piemēram, dažu dalībvalstu mājokļu tirgū ³.

³ Sk. 2018. gada brīdināšanas mehānisma ziņojumu.

- (3) Eurozonā vēl aizvien ir pastāv ievērojama nelīdzsvarotība. Lai gan neto debitorvalstis ir guvušas lielus panākumus savas ārējās nelīdzsvarotības koriģēšanā, dažās kreditorvalstīs saglabājas lieli tekošā konta pārpalikumi, kas atspoguļo vispārēju kopējā pieprasījuma trūkumu. 2016. gadā eurozonā tie radīja pārpalikumu 3,3 % apmērā no IKP, kas saskaņā ar prognozēm 2019. gadā samazināsies līdz 2,9 % no IKP. Neto starptautisko ieguldījumu pozīcijas dalībvalstīs, kurām ir vislielākie parādi, uzlabojas lēni, un joprojām ir vajadzīgi ilgstoši līdzsvarošanas centieni. Valstīs, kurās ilgstoši bija liels tekošā konta deficīts, joprojām ir apjomīgas un negatīvas neto starptautisko ieguldījumu pozīcijas, kam parasti pievienojas liels privātā vai valsts sektora parāds, un tas rada neaizsargātību. Tajā pašā laikā arī valstīs, kurās ir liels tekošā konta pārpalikums, ir jāpieliek pūles, lai atbalstītu iekšzemes pieprasījumu un iespējamu izaugsmi un tādējādi līdzsvarotu eurozonu.
- (4) Algu pieaugums un darbvietu radīšana veicina ekonomikas atlabšanu eurozonā, sekmējot kopējo pieprasījumu, samazina nevienlīdzību un palīdz eurozonā nodrošināt augstu dzīves standartu. Efektīviem algu noteikšanas mehānismiem būtu jānodrošina, lai algas tiktu diferencētas atkarībā no valstij un nozarei specifiskiem apstākļiem un lai pienācīgi tiktu ņemtas vērā ražīguma izmaiņas. Līdzsvarošanas procesu eurozonā palīdzētu paātrināt tādu strukturālo reformu īstenošana, kuras palielina ražīgumu un uzlabo publisko izdevumu kvalitāti un struktūru, lai atbalstītu ieguldījumus visās valstīs, lai veicinātu algu pieaugumu, kurā tiek ņemta vērā sociālo partneru nozīme, un stiprāku pieprasījuma dinamiku neto kreditorvalstīs un lai īstenotu pasākumus, kuros ir ietverts darbaspēka vienības izmaksu pieaugums un ar kuriem neto debitorvalstīs tiecas uzlabot izmaksu konkurētspēju.
- (5) Lai nodrošinātu stingru un noturīgu ekonomikas izaugsmi, ir būtiski panākt konsekventu un līdzsvarotu eurozonas vispārējās makroekonomikas politikas, tostarp monetārās, fiskālās un strukturālās politikas, kombināciju. Pēdējos gados monetārajā politikā tika izmantoti jauni netradicionāli instrumenti, lai sasniegtu ECB vidēja termiņa inflācijas mērķi, tādējādi veicinot izaugsmi un darbvietu radīšanu. Monetārās politikas nostāja un ekonomiskā attīstība liek koncentrēties uz fiskālo un strukturālo politiku. Lai atbalstītu mūsu tautsaimniecību izaugsmes iespējas, ir vajadzīga piemērota fiskālā politika un galvenā uzmanība ir jāpievērš strukturālajām reformām.

- (6) Lai panāktu pienācīgu kopējo fiskālo nostāju attiecībā uz eurozonu un attiecībā uz pareizu monetārās savienības darbību, ļoti svarīgi ir cieši koordinēt valstu fiskālo politiku, pamatojoties uz kopējiem noteikumiem. Kopējie fiskālie noteikumi ir vērsti uz to, lai panāktu parāda atmaksājamību valstu līmenī, vienlaikus dodot iespējas veikt makroekonomikas stabilizēšanu. Tāpēc ar dalībvalstīm un eurozonas kopējam līmenim paredzēto fiskālo nostāju ir jālīdzsvaro mērķis nodrošināt valstu publisko finanšu stabilitāti ilgtermiņā un mērķis panākt makroekonomikas stabilizāciju īstermiņā valstu un eurozonas līmenī. Ņemot vērā pašreizējo plašo ekonomisko izaugsmi eurozonā, lai gan dažviet arvien vēl ir saglabājušās krīzes sekas, 2018. gadā joprojām piemērota šķiet visumā neitrāla fiskālā nostāja eurozonas kopējā līmenī. Ir vajadzīga pienācīga fiskālo pasākumu diferenciacija eurozonas dalībvalstīs, ņemot vērā fiskālo telpu un blakusietekmi uz citām valstīm. Tajā pašā laikā ekonomisko apstākļu uzlabošanās rada vajadzību atjaunot fiskālās rezerves, vienlaikus turpinot stiprināt mūsu tautsaimniecību izaugsmes potenciālu.
- (7) Publisko budžetu ietekmi uz izaugsmi un ražīgumu ilgtermiņā ļautu palielināt izlēmīgi uzlabojumi valstu budžetu struktūrā un pārvaldībā gan attiecībā uz ieņēmumiem, gan izdevumiem, tostarp novirzot resursus uz materiālajiem un nemateriālajiem ieguldījumiem. Valstu fiskālo sistēmu darbības uzlabošana un labi pārvaldīti izdevumu pārskati palīdz veidot ticamu un uz izaugsmi vērstu fiskālo politiku.
- (8) Labi izstrādātai nodokļu sistēmas struktūrai ir būtiska nozīme izaugsmes un nodarbinātības veicināšanā, kā arī nevienlīdzības mazināšanā. Lai nodokļu sistēmas padarītu efektīvākas un taisnīgākas, būtiski ir vienkāršot un modernizēt nodokļu sistēmas un novērst krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu. Tas var atbrīvot resursus publiskiem ieguldījumiem un, tostarp, izglītībai un veselības aprūpei, un tas palīdz sekmēt kopējos ieguldījumus, kvalitatīvu nodarbinātību un ekonomisko un sociālo konvergenci. Jo īpaši pasākumi, ar kuriem vēršas pret nodokļu agresīvu plānošanu, ir būtiski, lai nodrošinātu valsts ieņēmumus, novērstu uzņēmumu konkurences izkropļojumus, saglabātu sociālo kohēziju un vērstos pret augošo nevienlīdzību. Kopējā konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze (KKUINB) palīdzētu cīņā pret nodokļu apiešanu un vienlaikus uzlabotu vienoto tirgu uzņēmumiem.

- (9) Strukturālās un institucionālās darba un produktu tirgu iezīmes un labi funkcionējošas valsts pārvaldes ir svarīgi faktori, kas ietekmē ekonomikas noturību, kā arī ciklisku, reālu un sociālu konvergenci eurozonas dalībvalstīs. Noturīgas ekonomiskās struktūras neļauj satricinājumiem atstāt būtiskas un ilgstošas sekas uz ienākumiem un nodarbinātību dalībvalstīs un visā eurozonā. Tādējādi tās samazina ekonomikas svārstības un nodrošina labvēlīgu vidi ilgtspējīgai un iekļaujošai izaugsmei. Labāk koordinējot strukturālo reformu īstenošanu, jo īpaši to, kas paredzētas konkrētām valstīm adresētajos ieteikumos, var radīt pozitīvu blakusietekmi dalībvalstīs un nostiprināt šo reformu pozitīvo ietekmi.
- (10) Labi funkcionējoši darba tirgi un sociālās aizsardzības sistēmas ir svarīgi pamati, uz kuriem veidot iekļaujošu ekonomikas izaugsmi, mazāku nevienlīdzību un valstu ekonomiku un kopumā visas eurozonas noturību. Lai šajā jomā panāktu augšupēju konvergenci, *Eiropas sociālo tiesību pīlārā*, ko Eiropas Parlaments, Padome un Komisija proklamēja 2017. gada 17. novembrī, ir noteikti 20 galvenie principi, kas iedalīti trijās vispārīgās nodaļās: i) vienādas iespējas un darbaspēka tirgus pieejamība; ii) taisnīgi darba apstākļi; un iii) sociālā aizsardzība un iekļaušana.
- (11) Lai gan ir gūti panākumi ar reformām, kuru mērķis ir uzlabot darba tirgu pielāgošanās spējas, eurozonā joprojām saglabājas būtiskas atšķirības, kas apgrūtina netraucētu darbību. Labi izstrādāta darba tirgus politika, kas ir pilnībā integrēta sociālās aizsardzības sistēmās, var sekmēt statusa maiņu darba tirgū un reintegrāciju, samazināt darba tirgus segmentāciju, nodrošināt efektīvu automātisko stabilizāciju un veicināt vienlīdzīgas iespējas visiem un ekonomisko un sociālo konvergenci. Labi izstrādāti darba laika noteikumi var palīdzēt mazināt satricinājumus. Efektīvi un savlaicīgi iesaistīt bezdarbniekus, kuri spēj piedalīties darba tirgū, var ar individualizētu atbalstu darba meklējumos, apmācību un pārkvalifikāciju, vienlaikus aizsargājot tos, kas darba tirgū nespēj piedalīties. Jauni nodarbinātības veidi un jauni līgumu veidi rada problēmas, kas saistītas ar darbvietas drošību un sociālo aizsardzību. Ņemot vērā minēto, ar tiesību aktiem nodarbinātības aizsardzības jomā jāparedz taisnīgi un pienācīgi darba apstākļi visiem strādājošajiem.

- (12) Lai veicinātu iekļaujošus darba tirgus, nodrošinātu adekvātu atbalstu ienākumiem un pienācīgu sociālo atbalstu, ko panāk, nodrošinot kvalitatīvu pakalpojumu pieejamību, būtiska nozīme ir efektīvām sociālās aizsardzības sistēmām. Lai veicinātu dalību darba tirgū, būtiska nozīme ir arī pensiju reformām un darba un privātās dzīves līdzsvarošanas politikai. Nodarbinātības un sociālās aizsardzības sistēmās būtu jāatceļ nevajadzīgie ierobežojumi darba ņēmēju nodarbinātības, nozaru un ģeogrāfiskajai mobilitātei.
- (13) Lai nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas un novērstu prasmju neatbilstību, ārkārtīgi svarīga ir iespēja iegūt kvalitatīvu izglītību un apmācību. Lai uzlabotu ekonomikas pielāgošanās spēju un reālu konvergenci ilgākā laika posmā, būtiska nozīme ir jāpiešķir adekvātiem ieguldījumiem cilvēkkapitālā, ko panāk ar tādām izglītības un apmācības sistēmām, kas uzlabo mūžizglītību un nodrošina prasmju līmeņu atbilstību pašreizējām un turpmākajām darba tirgus vajadzībām. Ieguldījumi prasmēs var arī veicināt inovāciju un paaugstināt ražīgumu un konkurētspēju, kā arī nodrošināt sociālo iekļaušanu un mobilitāti.
- (14) Produktu tirgus reformas, kas palielina konkurenci, un reformas, kas uzlabo uzņēmējdarbības vidi un iestāžu kvalitāti (tostarp efektīvu tiesu sistēmu, kas atvieglo līgumu izpildi), veicina ekonomikas noturību dalībvalstīs un eurozonā kopumā. Turpmāka integrācija vienotajā tirgū ir kļuvusi par svarīgāko dzinējspēku, kas stimulē izaugsmi un konvergenci starp dalībvalstīm. Vienotajā tirgū joprojām ir būtisks neizmantots potenciāls, un ir jāpanāk ievērojams progress, lai pabeigtu šā tirgus izveidi. Lai vienotais tirgus nestu labumu, būtiski ir arī laikus īstenot un labāk izpildīt spēkā esošos tiesību aktus. Joprojām neatrisināta problēma ir pakalpojumu vienotā tirgus izveide (tostarp finanšu, digitālajā, enerģijas un transporta jomās). Tomēr uzmanība būtu jāvelta arī preču tirgiem, lai novērstu iespējamu tirgus segmentāciju. Digitālajam vienotajam tirgum būtu jādod ieguldījums juridiskās vides izveides pabeigšanā, lai paātrinātu saimniecisko darbību digitalizāciju, kas ir nepieciešams pasākums produktu tirgu darbības rādītāju un globālās konkurētspējas uzlabošanai. Tāpēc mūsu kopīgais mērķis joprojām ir līdz 2018. gadam pabeigt un īstenot dažādās vienotā tirgus stratēģijas.

- (15) Kaut arī kopš krīzes ir uzlabojusies vispārējā eurozonas banku sektora noturība un banku aizdevumu apjoms ir atkal sācis pieaugt, joprojām saglabājas neaizsargātība, un tā ir jānovērš. Bankas saskaras ar zemu rentabilitāti. Vajadzība pielāgot banku darbīgu darbības modeļus, zemās procentu likmes un arvien sīvākā konkurence, ko rada citi finansējuma veidi turpinās ietekmēt banku rentabilitāti. Tādēļ, lai nodrošinātu to noturību ilgtermiņā, ir jāpieliek papildu pūles. Ienākumus nenesošu aizdevumu (INA) īpatsvars ir nostabilizējies gandrīz visās vairāk skartajās eurozonas dalībvalstīs vai tam ir tendence samazināties, taču progress joprojām ir lēns un nevienmērīgs salīdzinājumā starp bankām. Liels INA īpatsvars mazina banku spēju aizdot, monetārās politikas transmisiju un ekonomikas pielāgošanās spēju. Tas arī rada banku sistēmas neaizsargātību kopumā, un šis jautājums ir jārisina gan ES, gan valstu līmenī, kā izklāstīts rīcības plānā, par kuru Padome vienojās 2017. gada jūlijā. Kā Komisija ir minējusi 2017. gada 11. oktobra paziņojumā par banku savienību, tā patlaban strādā, lai sagatavotu visaptverošu pasākumu kopumu ar mērķi samazināt pašreizējo INA uzkrājumu, kā arī mazināt risku, ka turpmāk uzkrāsies INA.
- (16) Lai nostiprinātu EMS institucionālo struktūru, prioritārs uzdevums ir pabeigt banku savienības izveidi un turpināt progresu saistībā ar kapitāla tirgu savienību. Banku savienības izveide ir ievērojami pāvirzījusies uz priekšu, bet joprojām nav pabeigta. Saskaņā ar 2016. gada jūnija ceļvedi, kā tas ir izklāstīts Padomes 2016. gada 16. jūnija secinājumos, ir sākts darbs, lai turpinātu banku savienības izveidi attiecībā uz riska mazināšanu un riska dalīšanu, tostarp attiecībā uz Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmu un vienotajam noregulējuma fondam paredzētā kopīgā atbalsta mehānisma darbības sākšanu vēlākais līdz termiņam, kad beidzas fonda pārejas laiks, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 806/2014. Nesenajā Komisijas paziņojumā par banku savienības izveides pabeigšanu ir mēģināts rast veidu, kā panākt vienošanos par banku savienības izveides pabeigšanu. Ir jāturpina pasākumi, lai vēl vairāk samazinātu risku un uzlabotu riska pārvaldību bankās. Saistībā ar minēto izšķiroši ir strādāt ātri, lai panāktu vienošanos par regulējuma paketi, kuru Komisija ierosināja 2016. gada novembrī, kā arī turpināt samazināt ienākumus nenesošus aizdevumus un censties panākt progresu riska dalīšanā saskaņā ar Ekonomikas un finanšu padomes 2016. gada jūnija ceļvedi.

- (17) Komisijas Baltajā grāmatā par Eiropas nākotni ir izklāstīti iespējamie Savienības nākotnes scenāriji. Turklāt Komisija iesniedza vairākus pārdomu dokumentus, tostarp pārdomu dokumentu par EMS padziļināšanu, kas ir balstīts uz Piecu priekšsēdētāju ziņojumu, kurā ir sniegts vispārējs redzējums un EMS struktūras pabeigšanas iedalījums posmos. Komisija 2017. gada rudenī nāca klajā ar papildu priekšlikumiem.
- (18) Par šā ieteikuma nodarbinātības un sociālajiem aspektiem ir notikušas konsultācijas ar Nodarbinātības komiteju un Sociālās aizsardzības komiteju,

AR ŠO IESAKA eurozonas dalībvalstīm individuāli un Eurogrupā kolektīvi veikt turpmāk minētos pasākumus laikposmā no 2018. līdz 2019. gadam.

1. Īstenot politiku, kas sekmē ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi un uzlabo noturību, līdzsvarošanu un konvergenci. Gūt ievērojamus panākumus vienotā tirgus izveides pabeigšanā, īpaši pakalpojumu, tostarp finanšu, digitālajā, enerģijas un transporta jomā, un valsts līmenī īstenojot attiecīgās produktu tirgu reformas. Ņemot vērā labvēlīgos cikliskos apstākļus, visās dalībvalstīs prioritāte būtu jāpiešķir tām reformām, kas palielina ražīgumu un izaugsmes potenciālu, uzlabo institucionālo un uzņēmējdarbības vidi, likvidē kavēkļus ieguldījumiem un sekmē inovāciju, veicina kvalitatīvu darbvietu radīšanu un mazina nevienlīdzību. Dalībvalstīm, kurās ir tekošā konta deficīts vai liels ārējais parāds, būtu papildus jācenšas iegrozīt vienības darbaspēka izmaksu pieaugumu un jātiecas uzlabot sava konkurētspēja. Dalībvalstīm ar lielu tekošā konta pārpalikumu papildus būtu jārada apstākļi algu pieauguma veicināšanai, kurā, tiek ņemta vērā sociālo partneru nozīme, un prioritārā kārtā jāīsteno pasākumi, kas veicina ieguldījumus, atbalsta iekšzemes pieprasījumu un izaugsmes potenciālu, tādējādi sekmējot arī līdzsvarošanu.
2. Panākt plānoto visumā neitrālo fiskālo nostāju eurozonā, dodot ieguldījumu līdzsvarotā politikas kombinācijā. Panākt vajadzīgo līdzsvaru starp publisko finanšu stabilitātes nodrošināšanu, īpaši tur, kur ir liels parāda īpatsvars, un atbalstu ekonomikai, pilnībā ievērojot Stabilitātes un izaugsmes paktu un ņemot vērā fiskālās iespējas un blakusietekmi dalībvalstīs. Izmantot jau labākos ekonomiskos apstākļus, lai atjaunotu fiskālās rezerves, vienlaikus turpinot stiprināt ekonomiskās izaugsmes potenciālu. Nodrošināt, lai valstu fiskālās sistēmas darbotos efektīvi. Dalībvalstīm būtu jāīsteno tāda politika, ar kuru tiek atbalstīti ieguldījumi un uzlabota publisko finanšu kvalitāte un struktūra, šim nolūkam izmantojot arī izdevumu pārskatīšanu un pieņemot izaugsmi veicinošas un taisnīgas nodokļu struktūras. Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un taisnīgu attieksmi pret nodokļu maksātājiem un aizsargātu publiskās finanses un stabilitāti eurozonā, dalībvalstīm būtu jāveic un jāīsteno pasākumi, kuru mērķis ir nodokļu jomā samazināt stimulu aizņemties un cīnīties pret agresīvu nodokļu plānošanu. Tas nozīmē arī turpmāku darbu pie kopējās konsolidētās uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes (KKUINB).

3. Īstenot reformas, kas sekmē kvalitatīvu darbvietu radīšanu, vienlīdzīgas iespējas un piekļuvi darba tirgum, taisnīgus darba apstākļus un kas veicina sociālo aizsardzību un iekļaušanu. Ar reformām būtu jātiecas panākt: i) uzticamus darba līgumus, kas gan darbiniekiem, gan darba devējiem nodrošina elastīgumu un drošību, apvienojumā ar adekvātu atbalstu pārejas periodos, nepieļaujot darba tirgus segmentāciju; ii) kvalitatīvas, efektīvas un iekļaujošas mūžilgas izglītības un apmācības sistēmas, kuru mērķis ir prasmju pielāgošana darba tirgus vajadzībām; iii) efektīvu aktīva darba tirgus politiku, kas sekmē dalību darba tirgū; iv) ilgtspējīgas un adekvātas sociālās aizsardzības sistēmas, kas visa dzīves cikla laikā veicina sociālo iekļaušanu un integrāciju darba tirgū un reaģē uz jauniem nodarbinātības un darba attiecību veidiem; v) netraucētu darbaspēka mobilitāti starp darbavietām, nozarēm un atrašanās vietām; vi) efektīvu sociālo dialogu un darba samaksas noteikšanas sarunas attiecīgajā līmenī saskaņā ar valsts īpatnībām; vii) nodokļu novirzīšanu no darbaspēka, jo īpaši no personām ar maziem ienākumiem un otrajiem pelnītājiem, uz citiem avotiem.
4. Saskaņā ar Padomes (*ECOFIN*) 2016. gada jūnija ceļvedi turpināt darbu, lai pabeigtu banku savienības izveidi attiecībā uz riska samazināšanu un riska dalīšanu, tostarp attiecībā uz Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmu, saskaņā ar panākto vienošanos ieviešot praksē kopīgo atbalsta mehānismu vienotajam banku noregulējuma fondam. Vēl vairāk pastiprināt Eiropas regulējuma un uzraudzības sistēmu, lai novērstu risku uzkrāšanos. Veikt pasākumus, lai reāli paātrinātu ienākumus nenesošu aizdevumu līmeņa samazināšanos, pamatojoties uz Padomes (*ECOFIN*) rīcības plānu, un sekmēt, lai dalībvalstīs, kurās ir uzkrāts liels privātā sektora parāds, tiktu akurāti samazināts aizņemto līdzekļu īpatsvars. Turpināt pilnveidot kapitāla tirgu savienību, lai atbalstītu reālās ekonomikas izaugsmi, vienlaikus aizsargājot finanšu tirgus stabilitāti.
5. Ātri virzīties uz ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšanu, ņemot vērā Komisijas 2017. gada rudenī ierosinātās iniciatīvas, pilnībā ievērojot Savienības iekšējo tirgu un rīkojoties atklāti un pārredzami attiecībā uz dalībvalstīm, kas nav eurozonas dalībnieces.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*